

Ny folkebevegelse

JAZZ

Vi tar sjansen på å utvide jazzbegrepet, med to album som med utgangspunkt i folke- musikken går sine egne veier.

ELI STOR-BEKKEN/ SIGURD HOLE

«Spellstenen»
Grappa

PERLESKUM

«Tyttebæret»
Tallik

Flere av de mest spennende nye plattene vi hører kombinerer jazzen med folkemusikken, med Erlend Apnesets «Fragmentarium» som et av årets høydepunkter så langt. Her kommer to album til som også tar seg store friheter med tradisjonene.

Perleskum er et band med musikere fra både folkemusikk og jazz. Felespiller Jorun Marie Kvernberg er bandleder, blant annet kjent fra gruppa Majorstuen som snart kommer med et nytt album. Unni Boksasp er sanger i ensemblet, der vi også hører jazzmusikerne Daniel Herskedal på tuba og Dag-Filip Roaldsnes på tangenter. Den utradisjonelle instrumenteringen gir musikken en egen karakter.

Sangene er basert på tekster av Aasmund Olavsson Vinje, noen av dem modernisert i forhold til det musikalske uttrykket. Tittelsangen Perleskum tar utgangspunkt i et dikt som begynner med «Den diktar aldri djupt som berre ser på gleden», men blir etter hvert en trillende glad sang som hadde vært en radiohit i en ideell verden. Den etterfølgende «Halling basta bom» viser trykket og lekenheten ensemblet besitter. «Framvokstren min» er «Blåmann, blåmann» på en helt ny måte, og til slutt blir

Eli Storbekken og Sigurd Hole.

Foto: Andreas Ulvo

men dette har i vid forstand universal appell, på tvers av generasjoner og sjangere.

«**Spellstenen**» er et samarbeid mellom folkesanger Eli Storbekken, og bassist Sigurd Hole, sistnevnte kjent fra denne spalten for bare en måned siden med sitt «Lys/Mørke»-album. De har med seg Terje Isungset (munnharpe og perkusjon) og Frode Haltli, også velkjente navn fra dem som trives best i de åpne landskapene i norsk musikk.

Albumet er oppkalt etter en stein der Elis far Egil Storbekken tilbrakte mange sommerkvelder med fløyta si, og sendte barna trygt i søvn. I likhet med «Perleskum» er også «Spellstenen» tenkt som generasjonsoverskridende musikk. Skulle det være noe en voksen lytter ikke forstår med den ofte nyskapende musikken, så kan de jo bare spørre et barn. Åpningslåten driver av gårde som nordafrikansk ørkeblues, men med umiskjennelig norsk folkesang på toppen. Her er viser, bånsuller, lokker og regler, og også tonesettinger av nyere dikt. Stemningen skifter fra sørgelige «Det er den største dår-

også et så gammelt barndomsminne som «Tytebæret (oppå tua)» tøffere enn jeg noen gang hadde trodd det gikk an.

«Perleskum» begynte som et bestillingsverk for Førde Internasjonale Folkemusikkfestival i 2018, egentlig som musikk for barn og ungdom, men at dette skulle være aldersbestemt musikk er aldri noe man tenker over som voksen lytter. Ikke at det hadde vært noe galt i det,

lighet» til lystigere «Tordivelen og flua», popularisert av Alf Prøysen i sin tid, men er spilt med helt nye vinklinger.

«Perleskum» og «Spellstenen» er begge album med dristige grep i forhold til tradisjoner, basert på ren, klar folkemusikk som gjør godt i ei tid da behovet for frisk luft er ekstra stort.

■ GEIR RAKVAAG